

EGYETÉRTEÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény közzétételéért a közlőnek felelősen tartózkodnia kell.
 Kéziratok csak rendkívül esetben és csak a szerkesztőnek bocsátandók.
 Kiadó hivatal:
 Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.
 A lap a szerkesztőnek felelős.

Árjegyzék:
 A lap ára egy példányra 20.-
 Helyi előfizetésre 10.-
 Külföldi előfizetésre 15.-
 Egy évre 180.-
 Egy szám 6 krajczár.
 Hirdetésár: 9 hasábolj per sor egy napra 12 krajczár, többnapra 10 krajczár.
 Helyi hirdetés minden hirdetésért 10 krajczár.
 Nyitvatartás: 6 óráig minden nap 30 krajczár.

Az új bankfiókok kérdése.

Az osztrák nemzeti bank pár mulva megtartja közgyűlését, mely osztrák magyar bank-külföldi pénzügyi intézmények részére. Ennek valami nagy eseménynek kellene lennie, ha igaz volna az, amit a magyar kormány remélt, hogy a bankkérlelt sikerült megoldania, úgy, hogy házi hiteligényei ki lesznek elégítve. De ez nem igaz, s a bankátalakulásnak tényleg nincs is jóformán semmi jelentősége hitelviszonyaink javulása szempontjából. Azért is a most bekövetkező „esemény“-re magyar politikaink közül nem is gondol senki, kivéve tán egy pár hivatal aspiráns, kik a magyar kormány jóvoltából valami magas fizetésre sine curához remélnék jutni a bankból.

Az osztrák nemzeti bank igazgatósága úgy tudja intézi a dolgot, hogy a bank egész vezetése a régi kezében fog maradni, hiszen a budapesti fióknál vagy osztálynál a két fő állományt, mint már egyszer említettük, a régi igazgatók kapják meg, Luccas ur is megmarad, mindentől állásában s az ő magyar ellenes politikájára fog uralkodni ezután is mint eddig.

Az egész újítás tehát jóformán csak a külsőségekre fog szorítkozni, más lesz a bank címe, más alakja lesz a bankjegyeknek — de az üzlet lényege a régi fog maradni. Ez bizony szomorú kilátás, ha meggondoljuk, hogy mit kellett és mit lehetett volna tenni a bankügy terén s hogy mivé tőrtült az újítás e téren!

Egy dolog van mégis a mitől legálább némi localis előnyt lehet várni: ez az új fiókok felállítása. A bank és kormány közötti egyezmény szerinti a bank az üzlet első évében három új fiókot tartozik felállítani. Hol is minők lesznek ezen fiókok, arról biztosat még nem tudunk, pedig a felállítás határideje már közeledik. Egy hírvé szerint a bank ezen kötelezettség alól is ki akarja magát vonni, (mint kivonta annak idején a vészlai stipulációban reá rótt kötelezettségek alól), még pedig úgy, hogy csak egy új fiókot állítsa fel, talán Arad-on s a fümei és kassai fióknak, melyek idáig korlátozott hatáskörrel bírtak, a működési körét kiszélesítve.

Nem kell mondanunk, hogy ez világos megsejtesse volna a banknakunk, mert ezen egyezmény szerint három egész új fiókot köteles a bank felállítani, s a régiéket is jobb karba kell hozni.

Idéje volna most már legalább a közvéleményt tájékoztatni az iránt, hogy hol legyenek az új bankfiókok. Az osztrák nemzeti banknak meg van a maga organuma a „Tresor“, de ez arról még nem hozott semmi közleményt, hogy minő intenciói vannak a banknak a fiókok tekintetében. Magoknak a magyar városoknak kellene tehát ez ügyben már jó előre illetékes helyen kopogtatni s egyszersmind a hazai sajtóban ügyük sikerítésére érdekében felszólalni.

A városoknak hosszú sora van, melyek igényt tarthatnának arra, hogy fiókot

nyerjenek. De idáig csak két három város kérte a bank fiók felállítását. — Ezek közül Arad és Szeged okvetlen megérdemlik, hogy azokban bankfiók felállítsanak, de Győr, Sopron, Miskolc, Nagyvárada s még egy csomó más város is joggal igényt tarthatnak bankfiókra.

A mi Erdélyt illeti ott a szászoknak két bankfiókjuk van, ezek közül az egyiket a nagyszabonit Kolozsvárra kellene áttenni. Mert az valóban absurdum, hogy egész Erdélyben éppen csak a két szász városban legyen bankfiók, s Kolozsvár, a mely pedig minden tekintetben első város Erdélyben, bankfiók ne legyen.

Ha a magyar kormány elmulasztja az ország pénzügyi érdekeinek megóvását akkor, mielőtt a banknak megalkodott a helyett, hogy új bankot állított volna fel, szedje össze magát legalább most és ne engedje, hogy a gyakorlatban még kisebb értékűek legyenek azon „víványok“, melyeket a bankalapítványok elkészítésekor kikötözt, mint a minők a papíron. A legjobb törvény is rossz lehet, ha nem kellőleg foganatosított; de viszont a rossz törvényen is sokat lehet javítani, ha annak életbe lépésénél a törvény gyengéit erélyes kezek pótolják.

Tartsa a kormány ezen elvet szem előtt, midőn arról van szó, hogy az új bank-törvény életbeléptetéséhez sanctióját adja. Embereit pedig válassza meg jól s a protectionnak ne engedjen tért, mert ha a bank kormányzó kinevezésénél például a személyes kegy talán irányadó lenni, mint ez oly gyakran megtörténik magas állások betöltésénél: akkor Magyarország kereskedelme drágán megfizetné ennek az árárt. A fiókok odaítélésénél pedig ne tegyen egy kormány, mint tett annak idejében az osztrák nemzeti bank igazgatósága, mikor a szászoknak két bankfiókot adott csak azért, mert ezek „loyalisán és szolgálattészen“ viselték magukat a bécsi befolyással szemben míg Debreczen mellett a legtekintélyesebb alföldi magyar városok, Szegedőt megtagadta a bankfiókot, mivel ott nagyon is „ultra magyarok“ lakoznak.

A pártpolitikát félre kell tenni azon kérdés megítélésénél, hogy hol állítsanak fel a bankfiókok, még ha a kormányának egyik-másik kedvezem emberét csak azért választották volna is meg az illető város polgárai, mivel ő választóiknak megígérte, hogy lehetőleg rajta lesz, hogy a bankfiók ott állítsassék fel.

Budapest, szept. 23.

Puliszky Ferenc politikai Essayéje bejárt, jelezhetjük, hogy a jelenlegi végső helyzet egész genéziséit részletesen és behatóan tárgyalja, sok új dolgot vet fel s ezek, éppen úgy, mint a fövetkeztetések is minden bizonyval a legnagyobb érdeklődést fogják felkeltetni. Az Essayé a Bodnár Zsigmond által szerkesztett „Havi Szemle“ első füzetében jelenik meg.

A „Bud. Correspondenz“ írja az osztrák-magyar bank alakuló közgyűlésének határozatairól és a kormányzó kinevezéséről: A nemzeti bank az alakuló közgyűlést csakis azért hívta egybe szept. 30-ára, mert az osztrák, június 27-éről kelt törvény II. cikké értelmében azon napon lép a privilégiumról szóló törvény életbe, a melyben a 80 millió adósságról szóló egyezmény kihirdetettik, ez megtörtént június 30-án és így három hónappal később lett a közgyűlés egybehívva, és pedig azért az utolsó határidőre, mert nagyon bajos szeptember hónap a határozatképességhez szükséges 100 részvényes Bécseben összehozni. A mi a kormányzó kinevezését illeti, mi közvéleményünkben, távolról sem mondtuk azt, hogy az alakuló közgyűlés az eddigi kormányzó helyettes fog mindeneset elnökölni és ez legkevésbé sem kívánásza a nemzeti bank igazgatóságának, hanem azt mondtuk, hogy ez a valószínűség, mert az új bank megalakulásának befeléjéig nem létezik még osztrák-magyar bank és addig elnökölhet a régi bank kormányzója. — De a mint már jelezte október 1-sejéig már ki lesz nevezve az új kormányzó és ha ez helyesebbnek fog látni elnökölhet is az alakuló közgyűlésen. Nem csekély nehézségbe ütközik az alkormányzó kinevezése, de nem azért, mert a törvény értelmében az alkormányzó nem lehet más pénzügyi igazgatója, vagy igazgató tanácsosa, hanem csak azért, mert nem lehet egyszersmind a képviselőház tagja. Egedül e miatt nem akarta elfogadni Harkányi Frigyes ur ezen állást.

Több diplomaciai állás új betöltésére nézve jelentik a „Bohemia“-nak, hogy Bukarestben, hol eddig csak főkonzul végzte a diplomaciai teendőket, Ausztria-Magyarország követéül Hoyos gróf van kiszemelve, ki eddig az Egyesült-Államokban képviselte a monarchiát. — Hoyos gróf azelőtt egy ideig mint előadó működött a külügy-miniszteriumban. A nádorotférvári konzuli állást is követésre emelik, azonban még kérdéses, hogy Wrede herceg megmarad-e az új állásban, vagy pedig máshová helyeztetik. Wasitsch, a szerajevói főkonzulnak Bécsebe híradása pedig azért történt, mivel e hivatalnokot a külügy-miniszteriumban akarják alkalmazni, hol a boszniai ügyekre nézve egészen külön osztályt szerveznek. Ha ymerle báró bécsi utjának az állásban nincsen semmi jelentősége. — Szabadság idejének eltelté után, újra előbbi állását fogja elfoglalni Rómában.

Harczéteri műveletek.

Dobojból következő tudósítás érkezett: Gracanicz csapatának 16-án elmenés nélkül szállották meg. Azt hiszik, hogy a főkölök Tuzlát birtokolták s csak Zvonikban fogtak ellenállani, s a döntő csatát ott lesz. — Tuzlát csapatunk ma, vagy holnap szállják meg. Ma keleti Boszniában roppant eső esik. A gracaniczai főhadparancsnokságnál nagy főkölök jelentkezett, ártatlannak nyilvánítja magát.

Mai napon pedig az osztrák színhelyéről a következőket jelentik: Az első csapatot, mely f. hó 19-én az osztrák parancsnal indított Szerajevóból Mokró felé, hogy a Senkovicz Bandin Ogiak vonalban gyülekezni kezd főkölöket szept. 19-én, folyó hó 20-án a delutáni órákban Pod-Romanja felé nyomult, s oda alkanyatkor érkezett meg. Ejjel után 4 órákor Veesai altábornagy osztrákparancsnok rendelkezése gyöngye holdfényűnél három hadosztalpon folytatott az előnyomulása és pedig: König ezredes dandárparancsnok 5 zászlóalj és egy hegyi útegűl Balcin kereszti Bandin-Ogiak felé fordult; Rakovicz ezredes a 78. gy. ezred parancsnoka Mrojice-Cerhina kereszti vágyra, Senkovicz felé nyomult, míg a három zászlóaljból és egy hegyi útegűl álló harmadik hadosztalpon Pittel ezredes parancsnoksága alatt kisse visszamaradva az országton haladt.

A főkölök erős, részben elszáncolt állásokban voltak, s 3 ágyúját is volt. Reggel 7 órákor kezdődött a csata, s delután 1 órákor végződött be igen szép eredménnyel. König ezredes hadosztalpa

előfoglalta a domináló magaslaton levő elszáncolt főkölöt, Pittel a 38. gy. ezred parancsnoka pedig a balszárnyra fordult. Rakovicz ezredes 8 óra 30 perczkor érkezett meg a senkoviczi magaslatra, s ezáltal erre felé is elzárva az ellenségnek visszavonulási útját, a mindenfelé menekülő főkölöket nagyjából ágyúval kezdő lövették.

Két vonszóvív ágyú, zászlók, sok puska és ágyú töltény, sátrak és élelmiszerek estek zsákmanynál kezűnkbe. A főkölök száma, kik között rendes katonaság védelmezte a főerdítványt, 6-7000 emberre becsültett. Az osztrákparancsnok kiemelt a hadosztalpon parancsnokoknak kitűnő vezetését és határozottságát, s a küzdelemben részt vett összes csapatoknak feladózó bátorságát és kitartását.

Veszteségeinket több mint 400 halottra és sebesítőre becsültik, a főkölök pedig sokkal többre. 4 tiszt meghalt, 8 megsebesült, s ez utóbbiak között van Grim örnagy is a 41. gyalogezredtől.

Dávid ezr., ki a 29. gyalogezred három zászlóaljjal és egy hegyi-útegűl f. hó 19-én vonult ki Szerajevóból Olovó felé, e helységet árasztó menet után folyó hó 21-én delután 1 órákor érte el, s utköben Biogse és Kuzloca-Han-nál elhagyott sáncokat és védmüveket, valamint nagy kiterjedési kunyhó-táborát. — Olovót egészen elhagyta találták, a nők és gyermekek az erdőbe menekültek, a főkölök pedig Han-Karula és Kladauj felé vonultak vissza.

Sapary gr. altábornagy III. hadteste f. hó 21-én érkezett meg Han-Pirkovázba, a balszárnyon levő 49. gyalogezred pedig Sibicze, s az előőrsök az Usma-Ljubecz-Modrecz vonalban állottak. — Ma a Ljubecz-nél levő előcsapatoktól jelentések érkeztek, hogy az ottani magaslatokat az ellen kifizette. 9 órákor Tuzlából egy küldöttség jött a hadtest főhadiszállására, s kijelentette, hogy a város megadja magát. — Tuzlát rögtön megsebesítették és a leégyvezetést hadalkatálnál megkezdették.

A 4. hadtestnél Frölich altábornagy, a 13. hadosztály parancsnoka, f. hó 21-én parancsot kapott a 25. dandarról, a 32. tartalékezreddel és 2 útegűl f. hó 21-én elérni Dukajt. Az előnyomulások több oszlopban történt, s pedig a szárnyakon levők reggel 5 órákor, a főhadosztalpon pedig 9 óra felé kezdte meg azt.

9 órákor az összes hadosztalok majdnem egyidejűleg akadtak rá az ellenségre, mely a Majevica-Planina gerinczen hosszú vadászárkokat készített. A középső hadosztalpon rögtön megkezdte ütegűl a tüzelést, a gyalogság támadó vonalban fejlődött, az ellenség roppant leveles tüzelése között megmászta a magaslatoit, kivette a főkölöket száncokból és pihenés nélkül üldözni kezdte őket, miben az ágyúk tüzelése is segítette a csapatokat.

Harczolta érték el a menet előját Dukajt 5 órákor este 10 óra táborba szálltak. Az eddig összes veszteség 3 halottra s 20 sebesítőre megy. A hadtest parancsnoksága a hadosztály parancsnokok óvatos vezényletét, a csapatok által végzett rendkívüli menetet, valamint azok bátor viselését és a tüzben tanúsított felegyeltségét emeli ki.

Bu dich vezérőrnagy a 26. gy. dandár parancsnoka f. hó 20-án a Tuzla felé való előnyomulása fedezésére 3 zászlóaljjal Doluj-Dracoljevecz ellen küldetett. Egy bjelina küldöttség főhivása folytán Budieh vezérőrnagy e helység felé folytatja előnyomulását, s tegnap d. u. 2 óra 30 perczkor ért oda. A helységben a tábornok előtt a rendes tüzésből 1 tiszt és 5 közelemben s a lovass-ésendőrökből 1 tiszt és 11 esendőrt jelentkezett. 2 halottal és egy elöltötöl ágyú, 4 főszerelt löszökös és több métermázsza löpor találtott. Bjelina lefegyverezést megkezdtek, s a helyőrséget ma megszorították.

„A haboru.“

A berlini congressus mindig új mérges növényeket termesz. Célja az lett volna, hogy Oroszország erjét megtörje s minden kedvet el vegyen tőle, hogy cseleket szőjön. — Ha ez

róné elméjében Paquita és Lindamir neve? Mily összeköttetés létezett Chasnaye ur és ezen személyiségek közt? Az üzlet embere várokozott, reménytelen, miszerint Eterral asszony megfogja magyarázni, de ez annyira elfogult volt, annyira elmerült emlékeiben, hogy észre sem látzott venni, mi körülötte történtik és egészen megfeledkezett, hogy tulajdonképen hol van.

Vége felemelte fejét, és figyelemmel vizsgálta la Gratte papa arcát. Kétszer, háromszor felváltva nézett, mintha újabb kérdéseket akarna intézni, míg végre felkelt.

— Uram, mondd, már nincs egyéb teendő, mint köszönni az udvariasságot, melyet én irántam tanúsított. Lehetőség, hogy ismét előzők, önnel alkalmatlanok, és jó indulatától még sokkal nagyobb szolgálatot kérni, mint az, melyet én az imént tett nekem.

— Én egészen rendelkezésre állok asszonyom, felélelve az üzlet embere. Semjén, hogy valamely titkóról van szó, melyet én nem akar velem közölni, és melyet én nem is kívánok tudni. Csak ha, mint sejttem, kutatásai Chasnaye ur ellen irányulnak, e részben teljes erőmből segélyre leszek.

Ezen szavakkal felkelt, és fedetlen fövel kísérté az ajtóig elköltő látogatóját.

Midőn egyedül volt, gondolkodni kezdett. Nagyon kívánta volna tudni a bizár rejtély megoldását, melyet a véletlen szemei elé tárt, de hiányoztak a szükséges adatok. Nem kétkelődött, hogy más nap meg bonyolultabb lesz az ügy, melynek megfűjtését haszlatlan kereste.

Valóban a levél, melyet Voisin Lindamirnak írt, fenyegetéseket tartalmazott. Az ő helyzetében ezeknek kivétel, mulhatatlanul a bukást vonja maga után, mert reá nézve, teljes lehetetlenség volt, la Gratte papának visszafizetnie a kölcsönzött öt ezer frankot. Nem székség ezen nőről többet tudni, mint a mi a Roszulsavart mondott. Ebből látszik, hogy egy elaljasodott teremtelőről, egy mértéketlen lényről van szó, kinek erkölcselensége köztudomású, és ki vágyai kielégítésére bármily eszközöz nyulna. Ö szivesen fizetett volna Durat Józsefnek, hogy ezen alkalmatlan hiteltelözölj meneküljön, de nem rendelkezett az ötszáz felett. Hogy elhárítsa a csa-

pást, mely fenyegeté, másnap módót kellett találni, csillapítani követeléseit.

Midőn az üzlet emberénél megjelent, nem látzott törődni a perlis közvéleményével, melyekkel fenyegetett. Durat József izgatott hangja sem rémítette el.

— Ön nagyon szép életet visz! kiáltja la Gratte papa, midőn megpillantotta. Fogadjá bőkjaimat.

— Mit akar ön mondani? kérdé a nő nyomatékkal.

— Én megígértem önek, hogy szemmel fogom tartani és ezt meg is tettem.

De Lindamir bissime zavarba jött.

Érte el volt hártyára mérészen fellépni.

— Nos? veté oda, anélkül, hogy lesütné szemét.

— És az ön lakása a Szt. Lázár utcában? Az ön Alfonsa? és komorán Paquita? szólt az üzlet embere szeme közé nézve.

Ezen csapásra Voisin asszony elveszté lélek-jelentését. Azt nem várta, hogy az üzlet embere oly részletesen be legyen avatva mindenbe, mi őt illeti.

— Hogyan!... ki mondhatta önek?... — Az nem tartozik öné, feléle szigorúan Durat. Ah teremtette! Most már nem csodálkozom, hogy ön nem hozza el a könyvet. Ezekben szép dolgok fordulhatnak elő, ha ön pontosan vezet.

— Isteneo, rosszul értesítettek önt uram... — Tehát mind az mit mondtam, nem igaz? — Igaz, de meg vagyok győződve, hogy tuloztak... — Semmit sem tuloztak: én magam tudakozódottam, szakítá felé la Gratte papa. Ön talán azt képzeli, hogy én fogom fizetni törvényi számláját, és hogy majd én tömöm a pénzi Alfonsa zsebébe? Figyelmeztetem, hogy már megokaltam. Én csak bizonyos feltételek mellett halasztom el a perlist, és kiemélen önt a bukás szüenyétől.

Lindamir lassanlont magához a lért a súlyos csapás után, és visszanyerte önhiúségét. (Folytatás követhet)

dréből, ha ugyan nem felejtették el teljesen, mi még valószínűbb. Légy nyugodt a jókés ember még él. De én Párisban oly nyugtalanító kötelezettségeket hagytam, hogy az időzés a kedves városban bár mennyire sajnáljam is, e pillanatban lehetetlenné vált reám nézve.

„Különbem meg akarom kisérteni, hitelezőimet könyörületre bírn, míg nagybátym reá szánja magát elszenderedni.“

„Rövid időre tehát megjelenek Párisban. Intézkedjél, hogy lakásod és szüed szolgálatomra legyen, folyó hó 21-én napközben és éjtele.
 — Ez nem leand károdrá. Ha teendőim engedik, reggeli kilenc óra felé nálad leszek.“

„Egy szót sem eről meg barátainak sem, szabadságotöröl van szó.“

Kedvesed „Báró Chasnaye André.“

Midőn Eterral asszony, bevegte ezen levélke olvasását, diadalmasan az ég felé emelte.

— Biztos voltam benne! kiáltá sejtelmem nem csal, ő Párisban volt. Ó az.

Durat József mit sem értett ezen egymást követő felkiáltásokból. Csodálkozva a bárónéra tekintett, és azon kérdést intézte önmagához, vajjon a levél, melyet eddig jelentéketlennek tekintett, valóban bir-e némi értékkel. Ez kétségtelennek látszott, mert nagy mérvben feligazgatta a bárónét. Mily titok nyomára juthatott? Ezt nem tudhatta, de nagyon vágyódott megtudni.

— Mi módon jutott ezen levél az ön kezébe? kérdé felhevülve Eterral asszony.

— A legeszteribb módon viszonzá la Gratte papa. Egy rongyszéd találta valamely zugban és foszlányokkal jutott hozzá. Midőn ezeket kiválasztam, tekintetem véletlenül e levélre esett, Chasnaye báró nevét olvasva, megtartottam minden eshetőségre... — Tehát ön nem ismeri ezen Paquitát? — Legkevésbé sem.

— Az kár! sóhajtá a báróné.

— Miért? kérdé Durat József. Van önek valami érdeke megtudni, hogy mi lett belőle? — Végletlen nagy érdekom.

— Akkor, szólt az üzlet embere, talán nem lesz lehetetlen...

„LA GRATTE PAPA.“
 SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„Florenz, június 10-én 1845.
 „Miután majdnem két év óta nem láttalak, bizonynyal kéreznél fogod, hogy mi lett An-

„AZ „EGYETÉRTEÉS“ TÁRCZÁJA.“

LA GRATTE PAPA.

SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„LA GRATTE PAPA.“
 SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„Florenz, június 10-én 1845.
 „Miután majdnem két év óta nem láttalak, bizonynyal kéreznél fogod, hogy mi lett An-

„LA GRATTE PAPA.“
 SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„Florenz, június 10-én 1845.
 „Miután majdnem két év óta nem láttalak, bizonynyal kéreznél fogod, hogy mi lett An-

— Mit mond ön! kiáltá elragadtatva a báróné, én feltalálhatta ezen nőt?
 — Igen asszonyom, én tudom hol van.
 — Mivel foglalkozik? gúdagod?
 — Ö nyomorult, asszonyom. Miltán indiai szövegetek hordott, most szépszóvetben jár: ő rongyszédő.
 — Hol lakik? — kérdé hirtelen Eterral asszony.
 — Ön tehát felakarja keresni?
 — Még e perczben, rögtön.
 — Azaz hogy... hehehe! a Gratte papa zavarral, ő jelenleg szolgál egy háznál, hol ő nem jelenhet meg, anélkül, hogy az illetet sértene.
 — Hol van? kérdé ártatlanul Eterral asszony.
 — A Szt. Lázár utcában, egy nőnél kinek viselete nyilvános botrány.
 — Nem baj! feléle a báróné lázas hangon, irni fogok neki, magához hívatom.
 — A mint tetszik asszonyom.
 — Hogy hívják a nőt, kinek szolgál?
 — Voisin Lindamir.
 A báróné hirtelen összerázkodott, és egy kétékedő tekintetet vetett la Gratte papára.
 — Voisin Lindamir! ismételte mintha nem hinne ftileinek. Bizonyosan tudja ön...
 — Valóban igen van, veté oda Durat József, ön tehát ismeri ezen nőt.
 — Ki mondotta önek?
 — Az mind egy asszonyom, elég ha tudom. Ön azért jött ide, hogy felvilágosítást nyerjen, én szolgálak vele.
 — Tehát ezen nő, kinek botrányos viselete még önt is felbúszítja, az, ki hadian...
 — Dajka volt önnel tizenhárom hónapig asszonyom.
 — Hogyan! ön azt is tudja! kiáltá a báróné.
 Összekulcsolta kezeit, szemét az égre emelte, mintha tanának akarná hivni, ahhoz mit hallott. Ekkor egyszerre fejté keblére hajját. Ugy látszott, hogy az imént tett felfedések elérnitétek.
 Durat József valóban kíváncsi lett.
 — Mily sajtáságos zavart idézett elő a bá-

„AZ „EGYETÉRTEÉS“ TÁRCZÁJA.“

LA GRATTE PAPA.

SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„Florenz, június 10-én 1845.
 „Miután majdnem két év óta nem láttalak, bizonynyal kéreznél fogod, hogy mi lett An-

„AZ „EGYETÉRTEÉS“ TÁRCZÁJA.“

LA GRATTE PAPA.

SAUNIERE PÁL REGÉNYE.

— Egy levél tőle?
 — Igen asszonyom.
 — Kinek szől?
 — Egy Paquita nevű ledér nőnek, kivel a báró husz év előtt benső viszonyban állt.
 — Husz év előtt, mondja ön? tehát ezen levél kelete? szólt hirtelen a báróné.
 — A kelet és pósta rajta van. Ha emlékeim nem csalnak, Florenzben adatott fel, mint kiindulási ponton.
 — Valóban ezen időszakban ott lakott a báró, mondá élelken Eterral asszony.
 És ezen levél keltére szinte emlékezik ön?
 — Igen jól asszonyom, éppen e napokban volt kezében, midőn könyvemben lapoztam. Gondolom 1845-ben íratott.
 — Meleg hónapban?
 — Junius-havában.
 — Lehetséges-e kiáltá a báróné heves izgalom között.
 — Nem emlékezem határozottan, javítá ki Durat József, kit ezen izgalom meglepett, de nagyon könnyű megjegyezni. Várokozék reám néhány percig, azonban szolgálatjáról leszek.
 Felkelt és szobájára indult oly sietséggel, mi különben nem volt szokása.
 Egy pillanattal később visszajött a rengeteg jegyzékkel, mely annyi család titkai tartalmazta.
 A báróné szemei előtt felnyitotta és újival a Chasnaye urra vonatkozó adatokra mutatott.
 A levél hozzá volt csatolva. Eterral asszony meóban megragadta ezen levelet, és félig halkán olvasta. Ime tartalma:

„Florenz, június 10-én 1845.
 „Miután majdnem két év óta nem láttalak, bizonynyal kéreznél fogod, hogy mi lett An-

